

3 decembrie – 9 decembrie

Din mijlocul furtunii

Textul de memorat: „Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.” (Iov 38:4)

Oricât de diferite ar fi între ele, personajele din cartea lui Iov au totuși în comun un lucru: aveau foarte multe de spus despre Dumnezeu sau, cel puțin, despre ce știau cu privire la Dumnezeu. Și, după cum am văzut, multe dintre convingerile lor erau adevărate. Cine ar putea contrazice o declarație de felul acesta: „întrebă dobitoacele, și te vor învăța; păsările cerului, și îți vor spune; vorbește pământului, și te va învăța, și peștii mării îți vor povesti. Cine nu vede în toate acestea dovada că mâna Domnului a făcut asemenea lucruri? El ține în mână sufletul a tot ce trăiește, suflarea oricărui trup omenesc” (Iov 12:7-10)? Ori de felul acesta: „Oare va răsturna Dumnezeu dreptul? Sau va răsturna Cel Atotputernic dreptatea?” (Iov 8:3)?

Motivul discuției lor era suferința lui Iov, iar subiectul principal era Dumnezeu. Însă, pe parcursul dialogului, Domnul rămâne ascuns, stă undeva în spatele scenei.

Și, cu toate că El este subiectul dezbaterii, rămâne acolo până la momentul oportun, când intră în scenă și vorbește.

Duminică, 4 decembrie – Din mijlocul furtunii

1. Citește Iov 38:1. Cine vorbește aici și prin ce se deosebește cuvântarea aceasta de toate celelalte, de mai înainte?

Domnul re apare aici pentru prima oară de la momentul în care i-a zis lui Satana: „Iată, ți-l dau pe mână: numai cruță-i viața” (Iov 2:6).

Apariția Sa este cu totul neprevăzută pentru cititor. Iov 37 se încheie cu cuvântarea lui Elihu și, imediat după aceea, suntem luați pe neașteptate de declarația: „Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii” (Iov 38:1).

Cuvântul „furtună” și sinonimele lui, „vijelie” sau „vârtej”, sunt folosite atunci când Dumnezeu li se arată oamenilor (Isaia 29:6; Zaharia 9:14), dar și în relatarea luării lui Ilie la cer: „Când a voit Domnul să ridice pe Ilie la cer într-un vârtej de vânt, Ilie pleca din Ghilgal cu Elisei” (2 împărați 2:1).

Nu ne sunt oferite amănunte despre această *teofanie* (manifestarea vizibilă a lui Dumnezeu în fața oamenilor), dar este clar că aici vocea lui Dumnezeu nu sună ca „un susur blând și subțire” (1 împărați 19:12), ci este foarte sonoră - atât de sonoră, cât să-i atragă atenția lui Iov.

2. Ce învățăm din următoarele texte despre cât de aproape este Dumnezeu de noi? Geneza 15:1-6; Geneza 32:24-32; Ioan 1:29.

Biblia ne învață marele și importantul adevăr că Dumnezeu ne este aproape, că nu ne-a creat pentru ca apoi să stea la distanță. De aceea, oricâte supărări și necazuri am avea, să ne păstrăm convingerea că El este lângă noi și că este demn de toată încrederea noastră!

Una este să știi din teorie că Dumnezeu este aproape și cu totul alta este să știi din practică. Cum te poți apropia de Dumnezeu pentru a fi încurajat și mângâiat de El?

Luni, 5 decembrie – Întrebarea lui Dumnezeu

După o tăcere care pentru Iov trebuie să fi fost lungă cât o veșnicie, Dumnezeu îi vorbește, dar, probabil, cel puțin pentru început, nu i-a spus chiar ce se aștepta să audă.

3. Ce întrebare i-a pus Dumnezeu lui Iov mai întâi și ce idee a dorit să-i transmită? Iov 38:2

În Biblie, Dumnezeu le pune adeseori întrebări oamenilor. Aceasta nu pentru că n-ar ști răspunsul, ci pentru a ne stimula, ca orice profesor bun, să ne gândim la starea noastră, să ne autoevaluăm, să ne rezolvăm problemele și să tragem concluziile adecvate. El nu pune întrebări cu scopul de a obține niște informații sau explicații pe care nu le cunoaște, ci pentru a ne ajuta să ne lămurim unele lucruri pe care nu le-am înțeles. El folosește întrebările retorice pentru a ne ajuta să descoperim adevărul.

4. Citește următoarele întrebări puse de Dumnezeu. Cu ce scop concret crezi că le-a pus? Ce idee vrea să transmită?

Geneza 3:11

Geneza 4:9

1 Împărați 19:9

Faptele 9:4

Matei 16:13

Iov a avut foarte multe de spus despre Dumnezeu. Acum, Dumnezeu dorea ca el să înțeleagă că mai erau multe lucruri despre El pe care nu le știa sau, chiar dacă le știa, nu le înțelegea. Și, interesant, prima întrebare pe care i-o adresează se aseamănă mult cu ceea ce i-au spus deja acuzatorii săi (vezi Iov 8:1,2; 11:1-3; 15:1-3)!

Ce întrebare ar putea să îți pună Dumnezeu cu privire la starea ta și ce I-ai răspunde? Ce îți spun despre tine întrebarea Sa și răspunsul tău?

Marți, 6 decembrie – Domnul, Creatorul

5. Citește Iov 38:4-41. Ce „răspuns” îi dă Dumnezeu aici lui Iov și cu ce scop?

Iov n-a primit, așa cum se aștepta probabil, o explicație detaliată despre motivul pentru care i se întâmplaseră atâtea nenorociri. A primit în schimb o serie de întrebări retorice în care puterea creatoare a lui Dumnezeu era așezată în contrast cu efemeritatea și ignoranța lui.

Mai departe, Dumnezeu îi atrage atenția asupra câtorva minuni și mistere ale lumii create de El, reluând seria de întrebări retorice cu referire nu numai la întemeierea Pământului, ci și la fenomenele meteorologice și chiar la stele: „Poți să înnozi tu legăturile Găinușei sau să dezlegi frânghiile Orionului?” (Iov 38:31). După aceea, îi îndreaptă privirea înapoi, către planeta Pământ, luând la rând tot ce există pe ea, de la înțelepciunea umană (Iov 38:36) până la viața animalelor sălbatice (Iov 38:39-41) - o temă abordată mai în detaliu în Iov 39. Dacă ar fi fost scrisă astăzi cartea lui Iov, probabil că printre întrebările Domnului s-ar fi aflat și acestea: „Cine unește quarcurile în protoni și neutroni?”, „Unde erai când am stabilit constanta lui Planck?”, „Prin înțelepciunea ta curbează gravitația spațiul și timpul?”

Toate aceste întrebări au un singur răspuns posibil: „Eu nu știu!” Iov n-a fost de față la niciunul dintre aceste evenimente și știa prea puține despre fenomenele amintite. Dumnezeu urmărește să-i arate că, deși era un om înțelept și cu vază, deși vorbise despre El mai „drept” (Iov 42:7) decât prietenii lui, cunoștințele lui despre Cel Preaînalt erau infime. Iar lipsa de cunoștințe despre lumea creată era cea mai bună dovadă a mării lui ignoranțe cu privire la caracterul Său.

Dacă știa atât de puține despre lumea creată, atunci câte știa despre Creator? Ce mare diferență între Creator și creatură, între Dumnezeu și om! Dumnezeu Se compară cu Iov, dar ar fi putut la fel de bine să se compare cu orice alt om. Ce suntem noi în comparație cu El? Și totuși, câte a făcut pentru noi ca să ne mântuiască și să ne dea speranța părtășiei veșnice cu El!

Miercuri, 7 decembrie – Înțelepciunea înțelepților

Când citim întrebările adresate de Dumnezeu, ne dăm seama că Iov, care a trăit acum câteva mii de ani, n-avea de unde să aibă atâtea cunoștințe despre lumea creată. De exemplu, oamenii (câtiva dintre ei, cel puțin) au înțeles abia în jurul anului 1500 d.Hr. că impresia de deplasare a Soarelui pe cer se datora rotației Pământului în jurul axei sale și mișcării lui de revoluție în jurul Soarelui - un adevăr pe care noi astăzi îl considerăm de la sine înțeles.

Grație în mare parte științei moderne, astăzi avem cunoștințe despre unele lucruri din lumea naturală care, pentru oamenii din timpurile biblice, erau de nepătruns. Dar, cu toate aceste progrese, cunoștințele noastre despre lumea naturală și despre originile ei sunt încă limitate.

6. Notează câteva întrebări din capitolele 38 și 39 la care omul modern ar putea să dea un răspuns.

Sigur că știința ne-a descoperit unele fațete ale realității necunoscute până la data aceea. Dar mai rămân încă atât de multe lucruri de descoperit! În multe privințe, știința, departe de a fi risipit splendoarea și misterul creației lui Dumnezeu, a făcut-o și mai fascinantă, scoțând la iveală o profunzime și o complexitate pe care generațiile anterioare n-au bănuțit-o.

„«Lucrurile ascunse sunt ale Domnului, Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri pe vecie» (Deuteronomul 29:29). El nu le-a descoperit niciodată oamenilor modul exact în care a creat lumea. Înțelepciunea omenească nu poate pătrunde tainele Celui Preaînalt. Puterea Sa creatoare este tot atât de nepătrunsă ca existența Sa.” - Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, ed. 2015, p. 106

7. Ce ne spun următoarele texte despre limitele cunoașterii umane? 1 Corinteni 3:19; 1 Corinteni 1:18-27.

În pofida cunoștințelor numeroase acumulate de oameni în ultimele sute de ani, lumea creată rămâne plină de miracole și mistere greu de dezlegat. Cu cât aflăm mai multe despre ea, cu atât ni se pare mai captivantă și mai enigmatică. Ce lucruri din lumea creată te uimesc?

Joi, 8 decembrie – Pocăință în țărână și cenușă

8. Citește Iov 40:1-4 și Iov 42:1-6. Care a fost reacția lui Iov în fața revelației de Sine a lui Dumnezeu?

Iov s-a simțit copleșit. În răspunsul său, el repetă întrebarea pe care i-a pus-o Dumnezeu: „Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?” (Iov 42:3) și recunoaște că a vorbit despre lucruri pe care nu le înțelegea.

Observă totodată ce spune el în Iov 42:5. Dacă până la momentul acela doar auzise vorbindu-se despre Dumnezeu, acum L-a și văzut, în sensul că a obținut o imagine mai clară despre El, iar pentru că L-a văzut, a ajuns la o mai bună cunoaștere de sine. De aceea, i s-a făcut scârbă de el însuși și s-a pocăit în țărână și cenușă.

9. Citește Isaia 6:1-5 și Luca 5:1-8. Ce asemănări există între reacția lui Isaia, cea a lui Petru și cea a lui Iov?

În toate aceste situații, este ilustrat un adevăr biblic elementar: păcătoșenia omului. Iov era „fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu și se abătea de la rău” (Iov 1:1). Oricât de mult a încercat Satana să-l întoarcă împotriva lui Dumnezeu, el a rămas credincios. A rămas consecvent convingerilor sale.

Dar ce descoperim în finalul cărții care îi poartă numele? Când întrezărește sfințenia și puterea lui Dumnezeu, Iov se face mic, la fel ca Isaia și Petru, conștient de păcătoșenia și nimicnicia lui. Noi toți suntem oameni căzuți, păcătoși; însăși natura noastră ne aduce în conflict cu Dumnezeu. De aceea, niciunul dintre noi nu se poate mântui singur, nu poate face suficiente fapte bune ca să merite vreo favoare din partea lui Dumnezeu. De aceea, noi toți - chiar și cei mai buni dintre noi, care sunt, la fel ca Iov, fără prihană și curați la suflet, care se tem de

Dumnezeu și se abat de la rău - avem nevoie de har, avem nevoie de un Mântuitor, avem nevoie de Cineva care să facă pentru noi ceea ce noi nu suntem capabili să facem. Din fericire, avem toate acestea și chiar mai mult decât atât în Isus!

Imaginează-ți cum ar fi să te afli chiar acum în fața lui Dumnezeu. Cum ai reacționa?

Vineri, 9 decembrie – Un gând de încheiere

„Dumnezeu a îngăduit ca un potop de lumină să se reverse asupra lumii, atât în domeniul științei, cât și în cel al artei; dar, atunci când unii dintre așa-numiții oameni de știință se ocupă de aceste subiecte numai din punct de vedere omenesc, cu siguranță că vor ajunge la concluzii greșite. Poate fi nevinovat faptul de a face speculații dincolo de ceea ce ne-a descoperit Cuvântul lui Dumnezeu dacă teoriile noastre nu contrazic faptele care sunt prezentate în Sfânta Scriptură; dar aceia care lasă la o parte Cuvântul lui Dumnezeu și caută să explice lucrările creației Sale, bazați numai pe principii științifice, sunt purtați de curent pe un ocean necunoscut, fără hartă și fără busolă. Dacă nu sunt călăuziți de Cuvântul lui Dumnezeu în cercetările lor, oamenii cu cele mai mari capacități intelectuale ajung în încurcătură în încercările lor de a trasa relațiile dintre știință și revelație. Deoarece Creatorul și lucrările Lui sunt cu mult peste posibilitatea lor de înțelegere și pentru că nu pot să le explice prin legile naturale, aceștia consideră raportul biblic ca nefiind vrednic de încredere. Aceia care se îndoiesc de temeinicia raportului Vechiului și Noului Testament vor face un pas mai departe și vor ajunge să se îndoiască de existența lui Dumnezeu și atunci, pierzându-și ancora, vor fi lăsați să se izbească de stâncile necredinței.” - Ellen G. White, *Patriarhi și profeti*, ed. 2015, p. 106-107

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 25-31

1. Cui îi arată Domnul calea pe care trebuie s-o aleagă?
2. Spre ce își ridică David mâinile?
3. Ce efecte spune psalmistul că are glasul Domnului?
4. Cum îi pedepsește Dumnezeu pe cei mândri?

Cugetări de pe Muntele Fericirilor, capitolul 2

5. Ce ar trebui să facă membrii bisericii, în loc să se adune laolaltă și să fugă de răspundere?